

0.3 w3 Candidova zahrada

Artie, Artur, Candide, Kunigunda

Naproti dveřím přes scénu je cosi jako postel, projektor zobrazuje sešlou zahradu. Dveře se otevřou a vyjde Artie se svou nonšalancí, krabici a hůlkou, a Artur se svou nesmělostí a těžkým kladivem, které odloží někde poblíž dveří, ale aby nezavazelo.

1. Příklad do dalšího světa

Artie: *Podobný vstup jako k Descartovi, ale Artur už je přece jen zkušenější a zastaví se, aniž by narazil do Artieho hůlky.*

Nakonec se zdá, jakoby zde byl ještě další činitel, který se rozhodl zamezit přímému směru naší cesty. Dnes již podruhé *rozhlíží se*, zcela nepravděpodobně – *tohle k Arturovi*, jsme vykročili vpřed, ale udělali čelem vzad.

Artur:

Otáčí se dozadu, kroutí hlavou, ukáže rukou. Co je to za nápad udělat dveře otevírající se ven do zahrady. Otočí se zpět, rozhlíží se po scéně, po divácích i po zahradě. Po tom cloumáku mi vyschlo v hrdle, doufám, že zde mají vodovod.

Artie:

Zahrada... *Vykročí, Artur jde kousek za ním.*

<Podává Arturovi zpod kabátu lahev.> Artur jde s lahví doprava dopředu, Artie zkoumá prostor u stěny uprostřed. Artur si několikrát přihne a dá najevo, že mu chutná. Ovšem měl by to být takový výraz, který může vyjádřit slast z pořádného cloumáku i z ananasového džusu.

Artur:

Chladivá voda.

Artie:

Překvapeně, znepokojeně: Voda? Přiběhne, napije se, jako vyplivne (no fuj!) a láhev někam odloží.

Artur:

Voda? Jako by mu to až teď došlo. Takže jsme v nějakém paralelním vesmíru, kde se alkohol dá pít jako voda?

Artie:

Udivuješ mě, Arture. Lze to tak říci, až na to, že *následující výklad k divákům, jde o seriózní vysvětlování vědce zaujatého možnými světy* paralelní světy trochu zavánějí. Modální realismus aktualizuje všechny logicky možné ("přípustné") možnosti, zatímco teorie mnohovesmíru se striktně drží, *tato vsuvka k Arturovi* i když často dost bizarních, fyzikálních pravidel.

Artur: *rozhlíží se, nevěřicně kroutí hlavou*

Kdybych tady nebyl, byl bych tomu nevěřil.

2. Příklad Kun. a Can.

<Dveře se otevřou, z nich málem vypadne Candide, ale je zachycen Kunigundou. Ta jej pak pomalu postrkuje k „posteli“ = ke stolu s prostěradlem a polštářem, kam nakonec Candide ulehne.> Přicházejí dveřmi, tj. zleva, obejdou stůl, Candide si na něj lehne.

Kunigunda: *s rukama v bok*

Ty dědku plesnivej, vždyť s nohama nic nemáš!

Candide: *zastaví se, čeká na pomoc. Tak trochu citově vydírá...*

Mé nohy, mé nohy... Mé nohy!

Kunigunda: *Strčí do něj a odvrátí se.*

Já tě nebudu nosit, hni se!

Candide: *snaží se jít, dělá malinkaté krůčky*

Vždyť, má lásko, víš, jak ze mne práce *pauza* a tvé dortíky strhaly sílu mládí.

Kunigunda: *sice brblá, ale přesto jej podepře a pomůže mu.*
Ještě se vymlouvej...

3. Setkání A+A s Can. a Kun.

Candide: *uvidí návštěvníky a zastaví se*
Lásko má, máme hosty, a tvá jediná starost je vlastní pohodlí.

Kunigunda: *odtáhne se od něj*
Tak to by stačilo, zbytek dojdí sám. *Směřuje pomalu k Artiemu, který rychleji směřuje k ní.*

Artie: *Přistoupí k ní, vezme ji za ruku, jako by ji chtěl políbit, ale polibek jen s odstupem naznačí.*
Madame! Dovolte mi, abych se zahalil do potěšení, které mi způsobuje pohled na váš zjev. – *Přitom by měl dát najevo, jak je Kunigunda doopravdy „krásná“.* Mé jméno je Rudolfo z Tatarska. Tamto je můj pro-(-tějšek)-úvodce Artur. *Z pouhého "pro-" se diváci nemohou domyslet, muselo by být aspoň "protějš-".*

Kunigunda: *Začepýří se, možná zachichotá. Zároveň pokukuje po Candidovi, protože chce vzbudit jeho žárlivost.*
Potěšení je na mé straně, pane Rudolfe. Jsem Kunigunda, a jsem manželkou tamtoho starého blázna, Candida.

Artie: *překvapeně vydechne, elegantně si přehodí hůlku a přejde k posteli. Kuni se jde seznámit s Arturem a jeho podanou ruku pak nechce pustit.*

Candide!

Candide:

Ano? Co chcete?

Artie: *S radostným uspokojením, že se konečně orientuje.*
K Arturovi: Teď je mi to jasné, Arture. K divákům, popojde dopředu. Dostali jsme se do fiktivního světa slavného literárního díla!

Artur: *Konečně se vytrhne Kuni a jde od ní co nejdále doprava. Chudák Kuni je přibližně uprostřed mezi A + A a neví, ke kterému má jít.*

Vážně? To je možné?

Artie: *Seriózně vysvětluje divákům.*
No jistě, nebožtík Leibniz, Gottfried Wilhelm, se pohádal s nebožtíkem Voltairem, -, kvůli náhledu na svět a jeho nejlepší možnou variantu. Voltaire pak napsal velmi populární knížku, Candide neboli Optimismus.

Candide: *Kuni se konečně rozhodla a během této repliky se vydá k Artiemu, ale je Candidem odeslána pro čaj.*
Optimismus, to je, vidíte, takový zažraný názor, že vše je dobré, i když je to na hovno. Dáte si čaj?

Kunigundo, lásko, uvařila bys pánům čaj?
Kunigunda *zabručí a odchází.*

Artie: *Popojde jejím směrem a mluví hlubším hlasem, jako by trochu flirtoval.*
Nerad bych přetěžoval, či přímo zneužíval vaši pohostinnost, ale bylo by možné něco silnějšího pro mě?

Kunigunda: *sladce, přímo před Candidovým očima flirt oplácí*
Ale jistě, můj milý. Hned to bude.

4.. Důvod návštěvy - NMS

Candide:

Co vás přivádí k méééé, už notně prolezeléééé, smrtelnéééé posteli?

Artie: *přijde zprava ke stolu, ale stojí u Candidovy hlavy, takže ten jej příliš nevidí*
Pane Candide, omluvte mou smělost, ale z vašeho životopisu jsme vyrozuměli, že jste se, – byť proti své vůli a jistě pod vlivem řízeného osudu – stal takřikajíc odborníkem na nejlepší z možných světů.

Candide: *zvedne se na loktech, bouchne do stolu, zatváří se vražedně a – klesne zpět na postel a pronese repliku.*
Nu, ano.

Artie: *Během repliky přejde dopředu před stůl a doleva, takže Candide jej už vidí.*

Rád bych se optal, zda byste nám mohli poskytnout nějaký vhled do vašich zkušeností.

Kunigunda:

Zde pro vás koňak, tajemný hoste – *oslovení pronese koketně.*

Artie: *kopne a
Voda?! Příšerné místo!*

Kunigunda: *mezitím se dobelhala k Arturovi*

Zde váš čaj, milý pane. *Mile, s upřímným usměvem. Zůstane u Artura vpravo.*

Candide:

Bude-li to v mé moci, vynasnažím se, avšak dlouho mě, Kunigunda *snaží se hlavou naznačit směr, kde se Kun. Nachází, ale moc se hýbat nemůže, na vycházce nenechá, nuda ji brzy uondá. Proto, prosím, ptejte se.*

Artur:

Předá šálek zaražené Kuni a jde dozadu za stůl, stoupne si tak, aby jej neclonil Artie a aby na něj Candide viděl. Hovoří už během chůze, hovoří naléhavě, procítěně.

Pane Candide, abyste to správně pochopil, já jsem se totiž kdysi dopustil zcela závažné chyby a nechal jsem si mezi prsty proklouznout nejlepší ženu ze všech.

Candide: *nostalgicky, s povzdechem. Kuni se uraženě otočí ke všem zády.*

To já jsem si Kunigundu ujít nenechal. *Kuni se napije „čaje“, áááá, škytne a vrávoravě jde zase lovit.*

Artie: *bud' káravě s vykřičníkem, nebo jen překvapeně (ovšem překvapení nemilé) s otazníkem. Každopádně se k němu natočí.*

Arture!

Artur: *zasněně, v představách to znovu prožívá.*

Než jsem ji stihl sevřít v náručí, vzala mi ji katastrofa.

Kuni se při zmínce o muchlování opět začne blížit k A + A a zase bude váhat, který je lepší...

Candide:

Zemětřesení v Lisabonu, to si pamatuji!

Artur: *probere se, znovu se vrátí do reality tohoto MS a trochu zmateně, ale závěr s nadějí v hlase:*

Tedy, ano *promne si obličej*, tady pan Artie má možnost se do nejlepšího světa, abyste rozuměl, dostat, takže bychom rádi věděli, totiž..jak jej poznáme.

4.1. Rozmíška mezi A a A.

Artie: *se zjevnou ironií, ruce dá v bok*

Nechtěl jsi náhodou uniknout vrahům?

Artur:

Artie, ale *bojovně, čelem k RT* ...promiňte *skloní hlavu*. Myslel jsem, že tam bude, tak nějak apriorně.

Artie: *Kunigundu zase vyhrál Artie. Přejde k němu. On se však s hraným dotčením otočí k divákům, tj. zády k Arturovi a Candidovi. Překříží ruce na prsou.*

Všechny možné světy mohou skončit v kontradikci. A tebe pudí nízký pud!

Kunigunda: *lísá se*

Upřít lásku takovému krásnému mládenci. Pane Artie, copak nemáte srdce?

Artie: *Dotčeně se otočí doleva, zády ke všem hercům.*
Nemám. *Odsekne.*

Kuni jde proto k Arturovi. Cestou se upraví, gesty se ptá diváků, jak se má namalovat...

Artur: *směrem k RT.*

Omlouvám se.

Artie: *Sice smířlivě, ale s "oprávněnou" výčitkou.*

Tady jde o motivaci, Arture. Já jdu za záchranou světů, a ty? *Otočí se k divákům.* Jestli chceš zachovat druh, nenech se zabít sám sebou. – *Jako nějaké heslo, s gestem.* To je lepší než množení. *Poslední větu už jen jako dodatek.*

Věcně, otočí se ke Candidovi. Pane Candide! Jak tedy poznáme nejlepší z možných světů?

Candide:

Kdysi jsem si myslel, že v něm již jsem, ale životní zkušenosti mi ukázaly, že jsem se mýlil. Pangloss *vzhůru k nebi, výkřik, přiznání*, jak jen jsem se mýlil!

Artie: *S trochou netrpělivosti, kterou dá najevo obratem k divákům, takže první větu říká zády ke Candidovi. Pak se k němu částečně natočí.*

S tím *pauzička* jsem obeznámen, ale mohl byste nás nějak konkrétněji?
Candide ukáže na dveře. *Artie se nevěřičně podívá ukazovaným směrem.*

Artur: *naléhavě, přiblíží se ke Candidovi co nejbliže.*
Jakákoliv maličkost.

4.2. Vyřešení důvodu návštěvy

Vyzdobená Kuni přichází k Arturovi.

Candide: *Krátce se zamyslí, což vyjádří nějakým gestem. A + A se na sebe podívají a tázavě pokrčí rameny.* Mohu vám pouze sdělit, že nyní *pauzička už pauzička* na nejlepší z možných světů *pauza* nevěřím. *Při pauzách Arturové dávají najevo rostoucí zvědavost. Možná tím, že se vždy o kousek ke Candidovi nakloní, uvidíme. Po nevěřím se zklamaně odtáhnou. Zvedne ruku.* Pokusil jsem se vybudovat si v tomto světě alespoň kousíček, do něhož jsem vložil to nejlepší ze své osoby - práci, naději a lásku -, ale jak můžete vidět sami, zahrada – zpusťla. Přátelé – pomřeli. Kunigunda – (*zase náznakový pohyb hlavou dozadu*) zahořkla a zošklivěla ještě více. *Kuni se rychle přejede rtěnkou nebo tak něco...* Byl-li svět někdy nejlepším, pak pouze na úplném počátku, když jej Bůh vytvořil. Ve chvíli, kdy začala vládnout entropie, šlo všechno do (sraček). *Že by se rozplakal? Co myslí představitelky? Každopádně na poslední větu se vzpomátuje a může ji pronést způsobem, aby bylo jasné, že je to jeho celoživotní poselství. Jděte, a zeňte jej k odpovědnosti. Boha k zodpovědnosti za entropii? Co tohle?*

Jděte a Jeho ukáže vzhůru se ptejte?

Artie: *nonšalantně se otočí k divákům, výrazné gesto hůlkou, stejnou intonací jako „Candide“.*
Bůh! To je nápad. *Vyrazí ke dveřím.*

Artur: *3 rychlé kroky za RT, ale pak se zaraženě zastaví.*
Ale, nebude tam na mě čekat další z mých vrahů?

Artie:

Otočí se k Arturovi. Arture, doufejme, začínám si myslet, že bys břitvou zasloužil. *K divákům.* Ale nyní se zdá, že jediná dostupná možnost jak se dostat na stopu nejlepšího z možných světů je *zdůraznit hůlkou* zeptat se přímo jeho Stvořitele.

5. Rozloučení

Kunigunda:

Snad už nepůjdete, pánové. Nechcete si zahrát scrabble? **Mariáš? Poker? Bang?** Upeču koláčky! **Vdolky!**
Livance! Dort! (*Jen takový nápad...*)

<Spěšně dveřmi opouští s Kočkou a Kladivem scénu>